

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις η 29 Ιανουαρίου 1950

ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

ιθ. πρωτ. Γνωμ. 5

Π ρ ο ς

Τό Υπουργείον Δημοσίας Τάξεως

Ε ν τ α ὺ θ α . -

Εἰς ἀπάντησιν τῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 359 τῆς 8ης Ἰανουαρίου ἐ.έτους μετέρου ἐγγράφου τιθεμένων ἐρωτημάτων, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρῶσω ὑμῖν, ὅτι ἡ ἐπι-
τούτων γνώμη μου εἶναι ἡ ἀκόλουθος. -

Ἐκ τῶν ἀρθρῶν 33 καὶ 34 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 1493/1950 κυρωθέντος κα' ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 ἐ-
κχύοντος Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, σαφῶς προκύ-
πτει ὅτι οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι διακρίνονται εἰς
γενικοὺς, οἵτινες ἐνέργοσι κατὰ παραγγέλαιαν τοῦ παρὰ
Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγιλέως καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
αὐτοῦ, ἐπι πάσης ἀξιοποιοῦ πράξεως, ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ
διωκομένης, ἢ ἄνευ παραγγέλαιας τούτου ἐπι τῶν ἐπ' αὐ-
τοφῶρ καταλαμβανομένων ἀδικημάτων, καὶ εἰς εἰδικούς,
ὧν ἡ πρὸς προανάκρισιν ἐξουσία περιορίζεται εἰς ὀρι-
σμένα ἀδικήματα ῥητῶς ἐν τῷ νόμῳ καθοριζόμενα καὶ ὡς
πρὸς ἅ καὶ οὗτοι ἔχουσι τ' αὐτὰ οἷα καὶ οἱ γενικοί,
δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ καθήκοντα, ἐφ' ὅσον δέν ὀ-
ρίζουσιν ἄλλως οἱ εἰδικὲς περὶ τούτων νόμοι ἢ ἕτεροι
διατάξεις, τελοῦντες καὶ οὗτοι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ
ἐποπτεῖαν τοῦ αὐτοῦ Εἰσαγγελέως.

Κατὰ ταῦτα δέν τίθεται κατ' ἀρχὴν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν
ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 1, 45 ἐδ. δ' καὶ

114 τοῦ Νόμου 3030/1954 "περὶ ἀγροφυλακῆς, ὅτι οἱ ἀγρονόμοι ἔχουσιν, ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τούτου προβλεπόμενα ἀγροτικά ἀδικήματα τὴν ιδιότητα τοῦ εἰδικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὸ προμνησθέν ἄρθρον 34 τοῦ Κ.Π.Δ., ἣν ῥητῶς τὰ δύο τελευταῖα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἀπονέμουσι τούτοις καὶ ἐπομένως, ὡς πρὸς τ' ἀδικήματα ταῦτα ἐφαρμόζονται καὶ δι' αὐτούς τὰ ἐν ἄρθροις 33, 42, 133, 185 ἕως 187, 243 ἕως 245 251 καὶ 252 ὁριζόμενα ἐν συγκρούσει δὲ τούτων, πρὸς ἀντιθέτους διατάξεις τοῦ Νόμου 3030/1954 κατισχύουν αἱ τελευταῖαι αὗται, ὡς νεώτεραι καὶ εἰδικαί. -

Ἐντεῦθεν παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως διαπιστωθῇ κατὰ ποῖα σημεῖα ἀφίσταται ὁ νόμος οὗτος τῶν γενικῶν περὶ προανακριτικῶν ὑπαλλήλων ποινικῶν οικονομικῶν διατάξεων καὶ ἐν συνεχείᾳ ποῖαν ἐπίδρασιν ἢ διαφορὰ αὕτη ἔχει ὡς πρὸς τὰ θέματα δι' ἃ ἐρωτῶμαι.

Ὁ Νόμος 3030 διαιρεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀγροτικῶν κτημάτων ἀδικήματα εἰς τρεῖς κατηγορίας.

1) Εἰς τὴν πρώτην ὑπάγει ὑπὸ τὸν τίτλον "ἀγροτικά ἀδικήματα" τὰ ἐν ἄρθροις 97 ἕως 110 ἀναφερόμενα, καὶ ὡς τοιαῦτα χαρακτηρίζει τὴν κλοπὴν, ὑπεξαίρεσιν, ὡς καὶ τὴν φθορὰν, ἐὰν ἡ ἐκ τούτων θετική ζημία, δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 500 δραχ., ὡς καὶ τὴν διάζυγον ἢ κτηνὴν φθορὰν, ἀσχέτως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκ ταύτης ζημίας, ὡς καὶ πᾶσαν παράβασιν, ἀγροτικῶν ἢ ἀγρονομικῶν διατάξεων, οἱ ἅπαντα δὲ ταῦτα καθιστᾷ ἔρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τὸ Πταισματοδ. κ.εῖον, εἰς ὃ εἰσάγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 120 ἐντὸς 20 τῶν πλείον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τῆς μηνύσεως εἰς τὸν ἀγρονόμον. Διὰ τὴν διενέργειαν ὡς πρὸς ταῦτα, προανακρίσεως, αἱ τοὶ αὕτη δὲν εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 244 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀναγκαῖα, καθιστᾷ ἔρμόδιους τοὺς Διοικητὰς χωροφυλακῆς, τοὺς ἀγρονόμους, ἀρχιφύλακας καὶ ἀγροφύλακας, εἰς οὓς ῥητῶς προσδίδει τὴν ιδιότητα τοῦ εἰδικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου

Μ.Κ.

34 τοῦ Κ Π Δ μέ τας κατωτέρω εἰδικὰς παρεκκλίσεις ἀπὸ τὰ χορηγοῦμενα εἰς τοὺς γενεῖοὺς δικαίωματα. Οὕτω ἐάν ἡ ἐκ τῶν ἀδικημάτων τούτων ζημία εἶναι ἐλάσσων τῶν 150 δραχ. ἢ ἐκτίμησις ταύτης γίνεται πρὸς μόνου τοῦ ἀγροφύλακος, ἢ τοῦ ἀρχιφύλακος ἐν ἀντιρρήσει, δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς πρὸς ταύτην προσλαμβάνεται πραγματογνώμων ἐκ τῶν διορισθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀγρονόμου (ἄρθρον 79 παρ. 1 καὶ 116 παρ. 2 ἐδ. α Νόμου 3030). Ἐάν δὲ ἡ ζημία εἶναι μείζων τῶν δραχμῶν 150 αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 79 παρ. 2 καὶ 116 παρ. 2 τῆς παρ. 2 ἐδ. α τοῦ ἄρθρου 16 ἀπαιτοῦσι τὴν μετὰ τοῦ ἀγροφύλακος ἢ ἀρχιφύλακος σύμπραξιν καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ διωρισμένων ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου πραγματογνωμόνων ἢ ἑτέρου ἀγροφύλακος ἢ ἐν ἀνάγκῃ δύο μαρτύρων. Πέραν τούτων τὸ ἐδ. β τῆς αὐτῆς 2ας παραγρ. τοῦ ἄρθρ. 116 προκείμενου περὶ τῶν αὐτῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ἀγρονόμον, ὅπως τῇ αἰτήσει του, πῆν ἐκτίμησιν τῆς προξενηθείσης εἰς τὸ ἀγροτικὸν κτῆμα ζημίας, ἐνεργήσῃ καὶ κρατικὸς γεωπόνος, ἀλλ' ὑπὸ τὸν περιορισμὸν, ὅτι οὗτος ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦται, ὅπως ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν προϋρισμένον τούτου, ἐκθέτων τοὺς λόγους οἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως, αὕτη δὲ δεόν νὰ γίνῃ μετὰ προηγουμένην ἐντολήν τοῦ προϋσταμένου. Ἡ διάταξις δὲν καθορίζει ἂν ὁ ἀγρονόμος ὀφείλῃ νὰ προσδιορίσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ κρατικοῦ γεωπόνου, οὔτινος αἰτεῖται τὸν διορισμὸν, ἢ ἂν θά καθορίσῃ τοῦτον ὁ προϋστάμενός τοι, οὔτε ἂν οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν αἴτησίν τοῦ ἀγρονόμου, ἀλλὰ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως εἶναι μὲν ἡ παρ' ἀρμοδίου κρατικοῦ ὑπαλλήλου ἐκτίμησις ἀγροτικῆς ζημίας, ἡσσονὸς σημασίας, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τούτου βλάβη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου, τὴν περὶ τούτου δὲ κρίσιν

ἀναθέτει ὁ νόμος εἰς τὸν προϋστίμενον του, δι' ὃν σκοπὸν
καὶ ἀπαιτεῖται, ὅπως ἀπευθύνη εἰς τοῦτον τὴν περὶ δοο-
ρισμῶν αἰτησὶν ὁ ἀγρονόμος, ὅστις ἐν τῇ συγκεκριμένῃ
ταύτῃ περιπτώσει, ἐνέργει μὲν ὡς ἀνακριτικός ὑπάλληλος
ἀλλ' ὑπὸ τὸν τιθέμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνωτέρω περιορισμὸν, ^{δεῖον}
~~καὶ ἐπισημασθέν~~ ^{ἵδου} ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ ἐπὶ τῶν γενικῶν
ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύουσα διατάξεις τῶν ἄρθρων
243 παρ. 2 καὶ 183 - 187 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομί-
ας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀνακρίνων δικαιουῖται, ἐάν κρίνη ἀ-
ναγκαῖον νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον διορισμὸν πραγματογνωμό-
νων, τῶν τὰς ἐν αὐτοῖς ὀριζομένης διατυπώσεις. Ἐάν ὁ
προϋστάμενος τοῦ κρατικοῦ γεωπόνου ἀδικαιολογήτως ἀρ-
νήται τὴν ἐκανοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω αἰτήματος τοῦ ἀγρονό-
μου, τότε μόνον γεννᾶται ζήτημα ποινικῆς εὐθύνης τούτου,
καὶ δὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 259 τοῦ Ποιν. Κώδικος, τὸ ὁποῖον
πρὸς θεμελίωσιν τοῦ ἐν αὐτῷ ἀδικήματος τῆς παραβιάσε-
ως καθήκοντος ἀπαιτεῖ, ὅπως ὁ ὑπάλληλος ἀποβλέπῃ εἰς ἴ-
διον ἢ ἀλλότριον ὄφελος ἢ εἰς βλάβην τοῦ Κράτους ἢ ἐτέ-
ρου τινός, ὅταν συντρέχῃ τις τῶν προϋποθέσεων τούτων, ἀλ-
λά πειθαρχικῆς του εὐθύνης, περὶ ἧς ῥητῶς προβλέπει τὸ
ἄρθρον 141 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου 3030.-

2). Περαιτέρω προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ
133 ἀδικημάτων τῶν στρεφομένων κατὰ τῶν ἀγροτικῶν κτη-
μάτων καὶ χαρακτηριζομένων ὡς κλιπῶν ἢ φθορῶν καὶ εἰς
ἀγῆ ἐκ τούτων ζημίαι ὑπερβαίνουσι τὰς 500 δραχ. ὡς καὶ τοῦ
ἐμπρησμοῦ, τῆς πλημμύρας καὶ ἄλλων ἀδικημάτων κατὰ τού-
των, διωκομένων ἐξ ἐπαγγέλματος, τὸ ἄρθρον 134 ὀρίζει ὅτι
ἔργα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἀσκοῦσι, κατὰ τ' ἄρθρα 33 καὶ
34 τοῦ Κ. Ποιν. Δ/μίας οἱ διοικηταὶ ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ
ἀγρονόμοι ὑπέχοντες τὴν κύριαν εἰσθύνην τῆς ἀνακαλύψεως
τοῦ δράστου, καὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἀδικήματος, τῇ βοηθεσίᾳ
καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς. Συγκεκριμένους

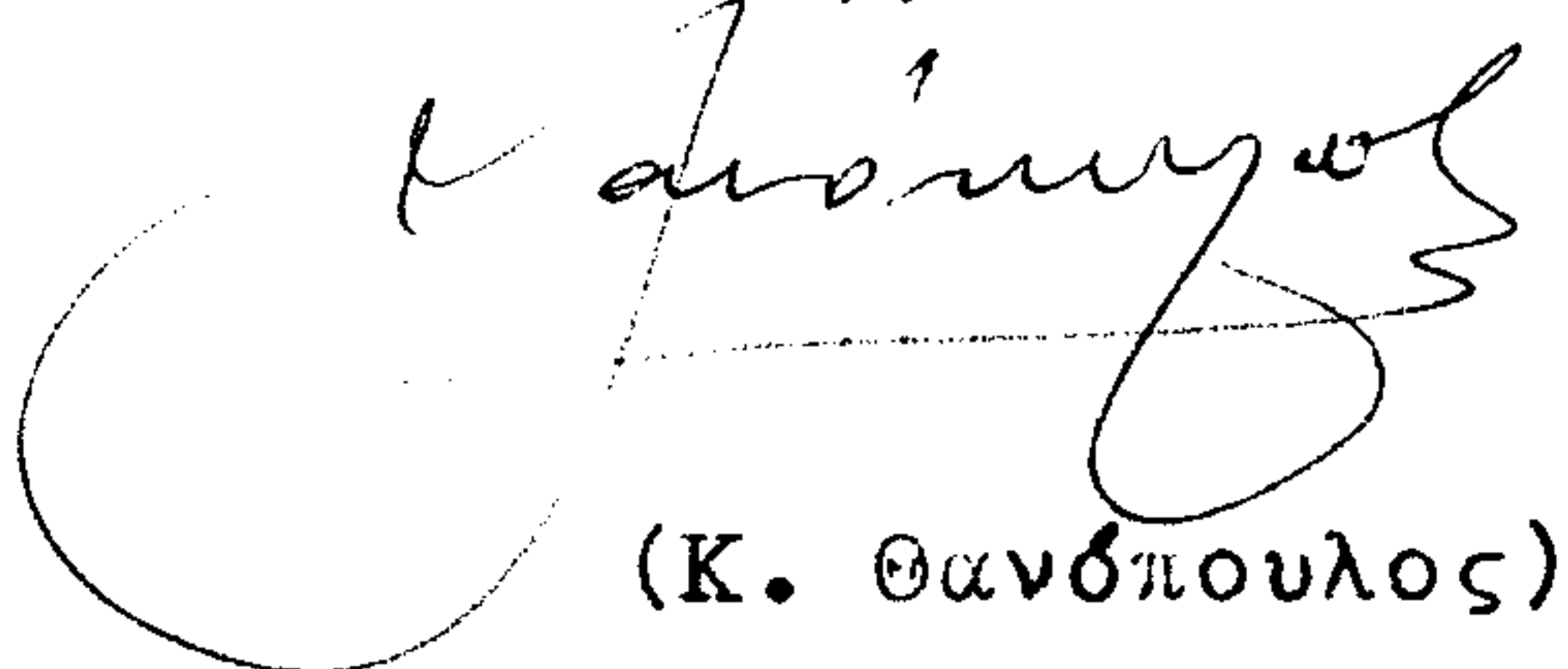
[Handwritten signature]

περιορισμούς εν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἀνακριτικοῦ των ἔργου
τά τε ἄρθρα ταῦτα καὶ τὰ ἐπίμυνα 135 - 134 δέν θέτουσιν
εἰς τόν ἀγρονόμον, συνεπῶς ὡς πρὸς τ' ἀδικήματα ταῦτα ἰσ-
χύουσιν αἱ προμνηθεῖσαι γενικαί περὶ ἀνακριτικῶν ὑπαλ-
λήλων διατάξεις καὶ δύναντα εἰάν παρισταταί ἀνάγκη νά
διορίσωσι ὀνομαστικῶς πραγματογνώμονας ἀπ' εὐθείας, τη-
ροῦντες τὰς ἐν διατάξεσι ταύταις ἀπαιτούμενας διατυπώ-
σεις.-

3).- Προκειμένου περὶ ἄλλων ἐκτός τῶν ἀνωτέρω δύο κα-
τηγοριῶν ἀδικημάτων μή στρεομένων κατ' ἀγροτικῶν κτημά-
των τό ἄρθρον 138 τοῦ Νόμου 3030 ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀγ-
ρονόμους καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα τῆς ἀγροφυλακῆς τὴν ὑποχρέω-
σιν ν' ἀναγγέλωσι ταῦτα εἰς τὴν ἀρμοδίαν καταδιωκτικὴν
ἀρχὴν νά εἰδοποιῶσιν ἀμελλητί (ἤτοι ἄνευ καθυστερήσεως)
τόν ἀστυνόμον ἢ ἄλλον πλησιέστερον ἀνακριτικόν ὑπάλληλον,
νά λαμβάνωσι συγχρόνως ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς
ἐξασφάλισιν τῆς βεβαιώσεως τῆς πράξεως καὶ τοῦ πράξαντος,
ἐπεὶ δέ ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων ὀφεί-
λουσι προσέτι νά προβαίνωσιν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δρά-
στου καὶ τὴν κατάσχεσιν τῶν κειστηρίων. Ἔτεροι ἀνακριτικῆς
καὶ πράξεις εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέν προβλέπονται.-

Μετά τιμῆς

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

(Κ. Θανόπουλος)